

Menelik je sedaj 54 let star. Isti ima orientalsko vnanost in se v verskem pogledu drži tradicij svojih prednikov. Menelik je pristopen vsem modernim idejam; kakor prijatelj napredka in civilizacije je dal napraviti v svojem taboru, haremu nasproti — kajti šoansko vojsko spremljajo tudi ženske — brzojav in celo telefon.

Meneliku je obličje blede in obdano z rujavo brado. Dasi absoluten vladar v svojih državah, je vendar nenavadno dobroten in uljuden. On ljubi naše običaje in želi iskreno, da bi mogel obiskati Francijo. Se znanil se je hitro z ruskim jezikom, in cela vojska tajnikov in tolmačev delajo noč in dan v njegovem taboru pod poveljstvom njegovih ministrov, koje zbira včasih okolo sebe celo trikrat na dan.

Menelik je toli miroljuben, da smemo misliti, da bi vzlic svoji sijajni zmagi rad sklenil z Italijani za iste časten mir, ne da bi zahteval, da se mu plača vojna odškodnina ali odstopi koji kos dežele. V označenje njegovega mišljenja moremo tu navesti povsem avtentično anekdoto.

Začetkom ekspedicije je Menelik zabičal svojim vojakom, da v slučaju, ako bi ujeli Italijanov, nikakor ne smejo nadlegovati časnikarjev, ki spremljajo vojsko v nasprotnem taboru. „Zapomnite si to“, rekel jim je; „ako naletite na italijanske poročevalce, pustite jih pri miru, kajti to so pisatelji in kar je pisano, je božje“. Ali ni znamenita ta beseda v svojem orientalskem razumevanju?

Slično pripoveduje neki sotrudnik pariškega „Figaro“ o odnošajih v taboru Šoancev. Tudi ta posebno hvali lepi red, vladajoči tam, ter proslavlja miroljubivost Menelikovo. „Danes mi je podati le notic, ki ne potrebujejo komentarja“, piše dotični časnikar. „Našel sem lepo urejen tabor, dobro oborožene vojake, veliko pušek, topov in ljudij, ki znajo rabiti iste. Ti vojaki niso nikaki divjaki, ampak so disciplinovani. V njih nastopanju se izraža nekaj odločnega, nekaj idejalnega, kar me je presenetilo. To niso oborožene druhal, ampak to je oborožen narod. Na teh ljudeh je opaziti nekako spremembo. Oni, ki so se mi videli v njih deželi nekaki tlačitelji, vidijo se mi na bojnem polji jako častni. Res je, da se med njimi nahaja mnogo duhovnikov, „zdravnikov“ in redovnikov, takozvani „alaka“ in „melouski“. Pravim pa „versko“ in ne — „fanatiško“ navdušeni. To me je presenilo bolj nego vse drugo. To in pa še nekaj: da med Šoanci opravljajo — ženske službo za oskrbovanje. In one opravljajo to uprav čudovito. Seveda uživajo Šoanci malo hrane in še manj pijače. Vsled te malopotrebnosti in skromnosti je tudi jako olajšano etijopsko vojskovanje.

Mene je Menelik vsprejel v privatni avdijenciji. Tudi vladarja nisem spoznal več; tudi na njem je opaziti tisto spremembo kakor na vojaki. Postal je — več! On ni več isti, ki je v Antotu naglašal ne-

znatnost naših darov ter imenitnost njegovih. Pravijo sicer, da ljudje delajo dogodke. V očigled temu etijopiškemu Veličanstvu vprašal sem se, da li tudi dogodki se svoje strani ne preosnovljajo ljudi. V teh očeh, prepreženih z rumenimi črtami, v teh licih, zgubanih po starosti, v tem pomežikanju, na kojem bi ga zavidali dobri diplomatje izza pred tridesetimi leti — v vsem tem je izraženo nekaj melanholiškega. Ali se le dela, kakor da je žalosten? Ali je res žalosten? Igra li le komedijo? Ali je odkritosrčen? Na vsa ta vprašanja ne bi si upal jaz odgovoriti niti o kojem belem... kamo-li o človeku Menelikovega plemena, kojemu je dal Bog črno barvo, da bolje zakriva svoje misli.

Menelik sam trdi, da je do smrti užaljen radi te vojne, ki stane in bode še stala toliko krščanske krvi. „In meni se studi prelivanje krvi“, rekel je meni. „Ti veš to. Jaz ne maram krvi. Ko sem zasel Harar, kjer je bilo mnogo upornikov, ki bi bili zaslužili smrt, spomniti se moraš vendar, da nisem dal umoriti nijednega“.

— **Samomor državnega pravdnika.** Drž. pravdnik v Feldkirchu na Predarlskem je skočil v vodo in utonil. Bil je že dolgo močno nervozen. Posebno so ga pa bila vznemirila mnoga sramotilna pisma, katera je bil dobil povodom neke tiskovne pravde.

— **V osemletno ječo** je obsodilo sodišče v Budimpešti Karola Phakerja de Jolesz, ki je umoril industrijca Deutscha. Državni pravdnik in zagovornik sta uročila pritožbi.

— **Oropana hranilnica.** Hranilnico v Tordu na Ogerskem je pri belem dnevu nekdo oropal. Ko so bili uradniki pri kosilu, je nekdo ulomil zabojček, kateri se je imel odposlati po pošti. V zabojčku je bilo za 2000 gld. srebrnega denarja, katerega je tat odnesel. Zaprli so nekega sumljivega slugo, kateremu ničesa dokazati ne morejo. Čudno je, da na železnih vratih ni opaziti nobenega sledu, da bi bile kaj poškodovane. Ker je bil zaboj malo pokrvavljen, iščejo po mestu človeka z ranjenimi rokami.

— **Zaradi razžaljenja njega veličanstva** se bode moral zagovarjati prof. Quidke, ki je spisal duhovito satiro „Kaligula“, v kateri misli cesar Viljem, da je njega naslikal.

— **Gledališki polom.** V Košicah na Ogerskem gre težavno z gledališčem. Podjetnik se je zadolžil, ker gledališče nič ne nese. Dne 15. t. m. bi bila imela biti predstava in je, ker je bila nedelja, tudi gledališče bilo polno. Prav pred predstavo so pa prišli od sodnije in blagajnico zarubili. Igralci videč, da za predstavo ne dobe plačila, so sklenili, da ne bodo igrali. Vsi so prišli na oder, in to naznanili občinstvu. To je vzbudilo velik hrup. Ljudje so tekli k blagajnici, zahtevali denar nazaj, a ga niso dobili, ker so rubitelji bili vse odnesli.

— **Miš v kožuhu.** V Ratki na Ogerskem je žena premožnega kmeta napotila se v sosedno vas obiskat sorodnike. Ker je bilo mrzlo, je vzela kožuh. Nakrat je čutila, da jo nekaj na hrbtu grize. Hitro sleče kožuh in vidi, da se je v njem vgnedila miš. Ustrašila se je tako, da je padla v nezavest. Pozneje je vstala, a se jo je lotila huda vročina in je vedno govorila le o miših, ki glodajo njeno truplo. Tudi zdravnik je ni mogel pomiriti. Bolezen je bila vedno hujša. Jedenkrat je zakričala, sedaj mi je miš pregriznila srce, in bila je mrtva.

— **Napad na blagajnika.** V Pardubicah na Češkem je nekdo udrl v železniško blagajnico, napal blagajnika, ga z neko stvarjo omamil in mu vzal ključ in blagajnico oropal.

— **Poniževanje zemlje.** Pri Mostu na Češkem se v več krajih zemlja ponižuje, ker je podkopana po tamošnjem premogovniku. Jedna hiša je v nevarnosti.

— **Gledališče pogorelo.** Mej predstavo je dne 18. t. m. jelo goret v gledališču v Maniagu v Italiji. Gledališče je popolnoma pogorelo. Jeden obiskovalec je zgorel.

— **Boj mej roparji in policijsti.** Pri Larisi na Grškem bil je te dni hud boj mej roparji in policijsti. Policijsti so baje vse roparje pobili.

— **Trije požari** so bili v noči od 17. na 18. t. m. v Peterburgu in je škoda baje jako znatna.

— **Dimnikar je našel.** V Liverpoolu je našel dimnikar 40 cekinov v neki razpoki. Ko je izročil gospodnji ta denar, se je začela jokati. Spomnila se je, da je ona ta denar bila s težavo prihranila. Spravila ga je v dimnik in pozabila. Ko denarja ni mogla dobiti, je dolžila sinu, da jej je denar ukral. Sin je bil zaradi tega tako razžaljen, da je šel od doma in od tedaj ni več slišala o njem.

— **Konkurz** je napovedala firma za izdelavo kemikalij na Dunaju Kafka in Grünberg. Sodi se pa, da tvrdka le hoče goljufati upnike. 88 upnikov zahteva proti njej kazensko preiskavo zaradi goljufije.

— **100.000 gld. za bolnico** je podaril škof Schuster v Vacovu na Ogerskem. Določil je pa izrecno, da se imajo v bolnico vsprejemati bolniki brez razlike vere.

— **Čudna najdba.** Te dni so pri Gradcu na nekem travniku našli 45 mrtvih kokošij in 2 gosij, katere so pa že močno smrdele. Pokopati jih je moral konjač. Kako da so te kokoši tje prišle, se ni moglo dognati.

— **Delo blazneca.** Kolarski pomočnik na Dunaju Alojzij Peršina je te dni zblaznil. V blaznosti je na tla s čevljem pobil svojo ljubico, potem se pa šel ovaditi na policijo. Ker so ga takoj spoznali, da je blazen, odposlali so ga v blaznico.

— **Neprijetno presenečenje.** Te dni se je nekemu topniškemu stotniku v Mezu pripetila neka neprijetnost. Ko je jahal po ulici, je bila ulica zaprta, kajti tramvajski voz je bil skočil s tiru in jeden voz s pohišjem je stal na cesti. Čakala je pa že neka kočija ondu ker ni mogla dalje. Stotnik je grozno rentočil, in mej drugim zahteval, naj se mu vsaj kočija umakne. Iz kočije je sedaj izstopil korni poveljnik grof Haesecker, ki je stotnika lepo poučil, kako se ima vesti proti civilistom.

— **Stekli jazbeci.** Ne le lesic temveč tudi jazbeci se je lotila steklina. V Dreistetenu je stekel jazbec napal nekega dninarja, kateri je pa žival s kolom pobil.

— **Velik gozdni požar.** Pri Dunajskem Novem mestu je pogorel velik gozd, ki meri 2402 oral. Od več strani so bile prišle požarne brambe gasit.

— **Zatvorjenje vseučilišča.** V Modeni morali so zapreti vseučilišče zaradi dijaških izgrediv proti jednemu profesorju.

— **Tovarna pogorela.** V Bergamu v Italiji je pogorela velika tovarna za svileno blago. Zgorelo je tudi vse blago po skladiščih. Škode je poldrugij milijon lir. 1400 delavcev je brez dela.

— **Novo poslopje za hrvatski deželni zbor** mislijo zidati. Poslopje bode jako lepo in bodo v njem imeli prostore še nekateri drugi uradi. Stalo bode okrog milijona goldinarjev in se ž njim tudi precej olepša Zagreb. Sprva se je mislilo sedanje poslopje popraviti in povečati, a se je ta misel opustila.

— **Slovenec — častnik pri Meneliku.** „Edinost“ piše: Naši čitatelji se izvestno še spominjajo na vest, objavljeno v našem listu, da je lani od tukajšnjega pešpolka pobegnil desetnik Grželj in jo mahnil v Italijo. Svoječasno smo izrekli celó svojo nadejo, da utegne slovenski „kaprol“ Grželj postati v Italiji general Gherselli, kakor je iz vojaškega avstrijskega beguna Barderija postal general Baratieri. No, naše domnevanje se sicer ni uresničilo, vendar pa je bivši „kaprol“ napravil v Afriki svojo „karijero“, kakoršne v Avstriji gotovo ne bi bil napravil. Grželj šel je z italijanskimi vojaki v Afriko. Ker pa je prefriganec videl, da gre slabo Italijanom, popustil jih je in dezertoval — k Meneliku! Kakor je pisal Grželj te dni nekemu svojemu sorodniku, postal je pri Meneliku častnik, kakor zatrjuje v pismu, celó — kapetan.

— **Zopet slučaja „amerikanskega prava.“** Margareta Limbeck, bivša služkinja hčere bogataža Elbridge Gerry, je tožila tega za odškodnino 50.000 dolarjev, ker jo je ta pustil na goli sum zapreti. Hči bogataža je bila okradena za svoje bisere, ali ne da bi imela kak dokaz so prijeli služkinjo in jo odtirali v zapor, od koder so jo seveda spustili, ko so je dokazalo, da je nedolžna. Nato je pa užaljena služkinja tožila bogataža, ker je uprav ta prouzročil nje zapor. Dne 4. marca se je vršila obravnava gledé tega slučaja pred novjorškimi porotniki. Zagovornik služkinje je v svojem govoru podarjal, da naj porotniki ne delajo razločka med ameriškimi aristokratom in hčerjo angleškega mesarja. Mnogo navzočih poslušalcev je pritrjevalo tem besedam, a sodnik je bil zelo razjarjen in rekel, da ako bodo poslušalci še jedenkrat izrekli svoje pripoznanje, da vse spodi iz sobane. Porotniki pa niso pripoznali bogataža krivim, na kar se je ta kaj škodoželjno smejal in vsacemu porotniku roko podal v njih zahvalo. Seveda ni mogoče povedati, je li tudi preje ali pozneje kaj tem v pest stisnil. — Senzacionalna pravda zaradi umora dovršene po Apaistu Egbert H. Chatfield je končala v Rockestru z oprostivjo morilca. Porotniki so se 5. ur posvetovali. Chatfield se je koncem meseca maja bahal v neke gostilni, da je privrženec „American Protective Association“, jeden poslušalec imenom Domenik Kearns pa mu je nato odgovoril, da ga veseli poznati osebo, katera se je bahala, da je katoliški veri sovražna. Ta odgovor pa je Chatfielda tako razjaril, da je potegnil revolver in ustrelil Kearnsa, kateri se je mrtev zgrudil na tla. — Prav lepo se razvija ameriško „pravo“, bogataži „Apasti“ bodo smeli moriti, kak sad bode to rodilo pač ne vemo.

— **Na smrt obsojen.** Dne 2. marca je bil v Novem Jorku Čeh Karol Pustalka obsojen na smrt; usmrtenje naj se izvrši koncem meseca aprila. Pustalka je na zelo surov način usmrtil svojo ženo dne 27. avgusta lanskega leta, z velikim nožem jej napravil 27. ran. Vse to dejanje je videla 13 letna hčerka in pričala zoper očeta. Umorjena žena je bila zelo dvomljive vrednosti, imela kavarno v nemško češkem četrt delu mesta in je bila na zelo slabem glasu.

— **Roparsko gnjezdo vzdignili.** V skalah na bregu Beaver reke v Ameriki so 2. marca našli roparsko gnjezdo, ktero je služilo raznim tatovom v skrivališče. Več mesecev so že ti lopovi krali po sosesčini. Policija je našla v brlogu samo dva lopova, drugi pa so baje šli za „poklicem“. Brlog je bil zelo dobro oskrbljen z vsem potrebnim; v njem so imeli postelje, mize, stole, ognjišče in jako dobro založeno klet. Ujeta lopova sta si uprav pripravljala dobro jed in imela nastavljen sodček piva.

— **Veliki požari v Ameriki.** Dne 2. marca zvečer ob 8. uri je nastal ogenj v prodajalnici za železo v Division Str. v Novem Jorku in napravil 2000 dolarjev škode. Ogenj je nastal vsled preobilo zakurjene peči. Isti dan popoludne ob 5. uri je nastal ogenj v Novem Jorku v hiši kjer so različna skladišča in napravil škode 20.000 dolarjev, vsled vode pa so poškodovali blaga za 35.000 dolarjev. Isti dan je nastal ogenj

v tovarni za klavirje v Novem Jorku in je škode 60.000 dolarjev. Dne 28. februarja je nastal ogenj v skladišči v Thomas v Novem Jorku in napravil škode za 10 000 dolarjev. V tem četrt je ogenj zelo pogostoma. Leta 1879. je uničil blaga in poslopij za 2,500.000 dolarjev. V skladišču za žito v Meneapolisu je nastal dne 2. februarja zjutraj ogenj in napravil škode 750.000 dolarjev. Žita je bilo nakopičenega 1,680.000 bušeljnov. Dne 3. marca je v Racine v velikih skladiščih nastal ogenj in napravil škode za 150.000 dolarjev.

— **Predrzen morilec.** Dne 5. marca zvečer je izvršil 22letni John Mackin grozno zločinstvo — v Jerseji-Cytiju v Ameriki ustrelil je svojo ženo in taščo, tasta pa težko poškodoval. Uzrok temu zločinu je: žena Mackina je moža ostavila in otroke seboj vzela ter se vrnila k starišem, ker je mož ž njo grdo ravnal in prav nič skrbel za domače potrebe. Mackin je večkrat prosil ženo, naj se k njemu vrne, a ni hotela tega storiti ker je vedno brez službe zahajal med lopove in tatove. Minoli teden je Mackin ukral dve suknji, isti zastavil za 2 dolarja in kupil revolver, s čimer je potem prouzročil dva umora in težko telesno poškodbo. Po umoru je lopov šel v gostilno in se napajal z žganjem, ko so policaji po njega prišli, je bil zelo hladnokrvn. V petek po noči pa je hotel zaprti morilec končati sam sebe ter si prerezal vrat; vendar je paznik to brzo opazil in so lopova za silo obezali in v bolnišnico prepekljali in sicer v ravno isto, kjer leži težko ranjeni tast. V bolnišnici zelo na njega pazijo, da si ne bi obveze odstranil in prouzročil samomora. Morilec je imel mali košček kline skrite v čevljih, katere pa policaji niso preiskali. Zdravniki zatrjujejo da bode tast okreval in morilec tudi, seveda ga potem čaka še osodepolna — vrv. Mackin je popolnoma pokvarjen mladenič, delati ni hotel, iskal družčino med lopovi zato pa je v tem slučaju pregovor resničen, ki pravi: „Povej s komu se paja-dažiš in jaz ti povem kdo si“

Vizitnice

priporoča

J. Blaznik-ova tiskarna v Ljubljani.

Krasni uzorci se pošiljajo zastonj in poštine prosto na zasebne naročnike. Zelo obširne uzorčne knjige, kakor jih še ni bilo, dobe krojači nefrankovane. (7)

Blago za obleke.

Peruvien in dosking za visokočastito duhovščino, predpisano blago za c. kr. uradniške uniforme, za veterance, požarne brambe, telovadce, livreje, sukno za biljarde in igralne mize, prevlake za vozove. Največja zaloga štajerskega, koroškega in tirolskega lodna za gospe in gospode po prvotnih tovarniških cenah in v takih izbirah, da jih 20kratna konkurenca ne zamore nadomestiti. Največja izbira ogrinal za dame v najmodnejših barvah, perilno blago, potne pléde od 4 do 14 gld. Krojaške potrebščine (podvlaka, gumbe, šivanke, sukanec itd.) Vredno, pošteno, trpežno, čisto volneno sukno blago in ne cene cunje, ki niti niso vredne krojaškega dela, priporoča:

JAN. STIKAROFSKY,

v Brnu (središče avstrijske suknene trgovine).

Največja zaloga sukna v vrednosti $\frac{1}{2}$ milijona goldinarjev.

— Pošilja se le po povzetji. —

Svarilo! Agentje in krošnarji radi prodajajo svoje malo-vredno blago pod imenom „Stikarofsky“. Da se takim sleparijam v okom pride, javim, da tem ljudem sploh svojega blaga ne prodajam.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 14. marca 1896. Pšenica gld. 8 — kr., rž gld. 7·20 kr., ječmen gld. 6·30 kr., oves gld. 6·50 kr., ajda gld. 7·50 kr., proso gld. 6·50 kr., turšica gld. 5·50 kr., leča gld. 12 — kr., grah gld. 12 — kr., fižol gld. 11 — kr. (Vse cene veljajo za 100 kgr.)

Loterijske srečke.

V Brnu dne 25. marca t. l.: 35, 82, 89, 28, 71.

Na Dunaji dne 21. marca t. l.: 9, 59, 51, 8, 46.

V Gradci dne 21. marca t. l.: 78, 89, 53, 44, 85.

Štev. 9644.

Razglas.

V smislu deželnega zakona s 17. dne junija 1870., šte. 21. dež. zak. o varstvu zemljiških pridelkov proti škodi gosenic, broščev in drugih škodljivih mrčesov naročam vsem posestnikom, uživalcem in najemnikom zemljišč v ozemlju mestne občine ljubljanske, da jim je

do 15. aprila letos

svoje sadno in lepšalno drevje, grmovje, seči, lesene vrtné plotove in hišne stene na vrtih, na polju in na travnikih očistiti zapredenih gosenic, mrčesnih jajec in zapredkov (ličin), in sežgati ali kakor si bodi pokončati nabrana gosenčna gnjezda in jajca.

Prav tako je gosenice, ako se spomladi pokažejo na drevju, grmovju in rastlinju, kakor tudi zapredke pokončati kakor hitro mogoče a najdalje do 15. maja letos.

Kadar se drevesa, ki so jih napadle gosenice, posekajo, ali kadar se veje, ki so jih napadle gosenice, odsekajo, tedaj se taka drevesa oziroma take veje ne smejo pustiti v tem stanu ležati, ampak morajo se ali gosenice obrati od njih ali pa drevesa in veje precej sežgati.

Dalje morajo gori imenovane osebe hrošče, dokler letajo, od svojega sadnega in lepšalnega drevja, lepšalnih grmov in drevorednih dreves, potem od drevja ob gozdnih robec v istih primerljajih, kjer je tega treba zaradi bilihine, vsak dan, zlasti v zaranih urah otresati in pokončevati ali obračati kmetijstvu na korist.

Na polju se morajo črvi (podjedi, ogrci) pri oranju ali kopanju zemlje precej za plugom, motiko ali lopato pobirati in koj pokončati.

Če se bode kdo obotavljal, gori navedena opravila izvršiti do določenega časa, jih bode mestna občina dala izvršiti na njegove stroške, vrhu tega pa se mu bode naložila na korist občinske blagajnice globa od 1 do 10 gld., in če bi se to ponovilo, do 20 gld.; kdor bi ne mogel plačati globe, bode kaznovan z zaporom od 12 ur do 4 dni

V Ljubljani, dne 18. marcija 1896.

Magistrat deželnega stol. mesta Ljubljane.

Župan: Grasselli l. r.